

liggende. Der er da to Veje at gaa; den ene er at flytte hele Stationen hen til et andet Sted, hvor man har den fornødne Plads, og den anden er at forlægge enkelte Dele af Trafikken til andre Steder, saaledes at den gamle Station beholder tilstrækkelig Plads for den Del af Trafikken, som fremdeles maatte blive der. Det af Regeringen oprindelig stillede Forslag vælger som bekendt den første Vej, at forlægge baade Person- og Godstrafikken over paa den anden Side af Vesterbrogade ned til Kallebostrand og ligeledes at forlægge Værkstederne derhen. Under Forhandlingerne i det andet Ting fremkom Forslag om at bibeholde den nuværende Station for Persontrafikken og forlægge Godstrafikken til en anden Kant af Byen, nemlig til dennes østlige Ende. Det Lovforslag, som er opsendt os fra det andet Ting, gaar for saa vidt i samme Retning, som det ogsaa tilsigter i det mindste indtil videre at lade Persontrafikken blive paa den nuværende Station, men derimod at forlægge Godstrafikken ned til Kallebostrand. Det skulde saa være forbeholdt senere Tider at tage Bestemmelse om, hvorledes man vil forholde sig, om man definitivt skal slaa fast, at Persontrafikken skal blive, hvor den nu er, og da foretage de fornødne Ombygninger der, eller, om man senere hen skal flytte ogsaa Persontrafikken over paa den anden Side af Vesterbrogade. Seg for mit vedkommende kan fra det almindelige Synspunkt, jeg fremhævede, slutte mig til Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Det forekommer mig efter alt, hvad der er fremkommet under denne Sags Behandling, og særlig efter de Udtalelser, som ere fremkomne om, hvorledes den kjøbenhavnske Handelsstand og i det hele taget de næringsdrivende her i Byen stille sig til Spørgsmaalet om Godsstationens Beliggenhed, at man maa foretrække at faa Godsstationen forlagt til det Sted, som Lovforslaget her foreslaar. Men naar dette forholder sig saa, kan jeg ogsaa dermed i det væsentlige tiltræde det foreliggende Forslag.

Om Udgiftsberegningen kan jeg ikke have nogen begrundet Mening, men jeg betvivler ikke, naar den højtærede Indenrigsminister og Folketinget ere blevne enige paa dette Punkt, saa er Beregningen ogsaa passende, at det foreslaaede Beløb maa udfordres, naar man virkelig skal naa en tilfredsstillende Løsning, og at der paa den anden Side ikke anvendes mere der, end der er fornødent. — Ligeledes mener jeg ogsaa, efter at jeg har sat mig ind i den i § 2 omhandlede Overenskomst mellem Staten og Københavns Kommune, at den fra Rigsdagens Stand-

punkt i det hele taget maa anses for at være fyldestgørende.

Man indvender ganske vist mod den Flytning af Godsbanestationen, som omhandles i § 1, at den virker præjudicerende i Fremtiden, at naar man først har vedtaget den, saa vil man ogsaa i Fremtiden komme til at tage Beslutning om at udføre de Dele af det oprindelige Regeringsforslag, som ere udeladte her. Hvorvidt det i Virkeligheden maatte i Tidens Løb vise sig at blive Tilfældet, derom tør jeg ikke udtale nogen bestemt Mening, men at det skulde være absolut fornødent, tror jeg ikke. Der er vist nok her i Københavnen og ogsaa uden for Københavnen en vis Forkærlighed for at kunne blive med Persontrafikken paa den nuværende Station. Plads-spørgsmaalet vil ikke nødvendigvis gøre, at man senere vælger at flytte, thi der kan ikke være Tvivl om at naar den nuværende Station bliver alene benyttet til Persontrafik, naar de fornødne Bygninger blive opførte, og Sporene ordnede, saa vil Pladsen vise sig tilstrækkelig. Dette Lovforslag forekommer mig kun definitivt at afgøre, hvor Godsbanestationen skal ligge; om det vil føre det andet med sig, er noget, man maa lade slaa hen til Fremtiden, det er meget muligt, at det vil gøre det. Der er andre Hensyn, der tale for, at det vil ske, f. Eks. det meget vigtige Spørgsmaal om Niveauoverføringerne. Men selv om det altsaa maatte vise sig, at vi for at faa en tilfredsstillende Ordning senere maa komme til den yderligere Ordning, finder jeg dog, at der vil være vundet særdeles meget ved det foreliggende Lovforslag. Naar det er vedtaget, vil man ikke saaledes som nu være trykket med Hensyn til Valget af Tidspunktet. Nu er det nødvendigt, at der sker en Forandring, men naar dette Lovforslag er gennemført, vil det i en længere Arrække gøre Fyldest. Man har da Tid til nærmere Overvejelse, og navnlig vil man se sig i Stand til at vælge Tidspunktet, hvor det af økonomiske Hensyn maatte bedre lader sig gøre at foretage noget end paa dette Tidspunkt, hvor der foreligger saa mange Opgaver for Staten, som ville stille store Fordringer til Finanserne. Jeg for mit Vedkommende kan derfor vel stænke de 2 første Paragraffer og de deri omhandlede Spørgsmaal min Stemme.

Om Hovedbestemmelsen ved Forslaget om Helsingør Banen maa det formentlig være let for dette Ting at tage sin Beslutning. Der foreligger nemlig en tidligere Beslutning af Landstinget med Hensyn til dette Baneanlæg, og selv om det foreliggende Forslag paa enkelte Punkter lyder noget anderledes, idet det tidligere Lovforslag, ikke